

Consell Comarcal
del Segrià

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DEL CONSELL D'ALCALDES/ESSES DE LA COMARCA DEL SEGRÀ

Identificació de la sessió

Núm.: 2/2017

Caràcter: ordinari

Data: 26 de maig del 2017

Horari: d'un quart d'onze a les dotze del matí

Lloc: sala de plens del Consell Comarcal

Hi assisteixen:

Ma Rosa Pujol Esteve, alcaldessa de l'Ajuntament d'Aitona
Víctor Falguera Pascual, alcalde de l'Ajuntament d'Albatàrrec
Sebastià Ricart Florensa, alcalde de l'Ajuntament d'Alcanó
Miquel Serra Gòdia, alcalde de l'Ajuntament d'Alcarràs
Hilari Guiu Sentís, alcalde de l'Ajuntament d'Alfés
Antoni Perea Hervera, alcalde de l'Ajuntament d'Alguaire
Evarist Giralt Vallés, 1r. tinent d'alcalde de l'Ajuntament d'Almatret
Ferran Sánchez Cuenca, 1r. tinent d'alcalde de l'Ajuntament d'Almenar
Joan Gilart Escuer, alcalde de l'Ajuntament d'Alpicat
Pere Puiggròs Compte, alcalde de l'Ajuntament d'Artesa de Lleida
Antoni Carré Cuadrat, regidor de l'Ajuntament de Benavent de Segrià
Jaume Camarasa Lesan, alcalde de l'Ajuntament de Corbins
Dante Pérez Berenguer, alcalde de l'Ajuntament de Gimènells i Pla de la Font
Manel Josep Solé Agustí, alcalde de l'Ajuntament de La Granja d'Escarp
Carme Pinyol Oró, alcaldessa de l'Ajuntament de Llardecans
David Masot Florensa, alcalde de l'Ajuntament de Maials i president del Consell d'Alcaldes
Francisco Juste Guardiola, alcalde de l'Ajuntament de Massalcoreig
Daniel Farré Gort, alcalde de l'Ajuntament de Montoliu de Lleida
Carles Català Visa, alcalde de l'Ajuntament de La Portella
Josep J. Solsona Batlle, alcalde de l'Ajuntament de Puigverd de Lleida
Josep Abad Fernández, alcalde de l'Ajuntament de Rosselló
Jaume Revés Esteve, alcalde de l'Ajuntament de Sarroca de Lleida
Isidre Mesalles Mayora, alcalde de l'Ajuntament de Soses
Isaac Beà Pons, alcalde de l'Ajuntament de Sunyer
Mario Urrea Marsal, alcalde de l'Ajuntament de Torrebesses
Jordi Latorre Sotus, alcalde de l'Ajuntament de Torrefarrera
Josep Ramon Branzuela Almacellas, alcalde de l'Ajuntament de Torres de Segre
Enric Colom Sandiumenge, alcalde de l'Ajuntament de Torre-Serona
Jesús Castell Espasa, 1r. tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Vilanova de Segrià
Rosa Caselles Mir, vicepresidenta segona del Consell Comarcal del Segrià i presidenta de la Comissió informativa de Benestar Social i Família

**Consell Comarcal
del Segrià**

Lídia Carbonell Figuerola, secretària del Consell Comarcal del Segrià
Sergi Fo Pifarré, gerent del Consell Comarcal del Segrià

No assisteixen:

Celestí Panavera Altisent, alcalde de l'Ajuntament dels Alamús
Ma Lluïsa Prat Boneta, alcaldessa de l'Ajuntament d'Alcoletge
Kleber Esteve Ramells, alcalde de l'Ajuntament d'Alfarràs
Josep Ibars Gilart, alcalde de l'Ajuntament d'Almacelles
Maria José Invernón Mòdol, alcaldessa de l'Ajuntament d'Aspa i presidenta del Consell Comarcal
Àngel Ros Domingo, alcalde de l'Ajuntament de Lleida
Gabriel Pena Remolà, alcalde de l'Ajuntament de Serós
Josep Ma. Sanjuan Cornadó, alcalde de l'Ajuntament de Sudanell
Josep Ramon Solsona Oliva, alcalde de l'Ajuntament de Vilanova de la Barca

Ordre del dia:

1. Aprovació de l'acta de la sessió ordinària del 27 de gener de 2017
2. Breus paraules a càrrec del Sr. David Boneta, fins ara cap de la comissaria Segrià-Garrigues-Pla d'Urgell
3. Explicació a càrrec dels tècnics del CRS de la licitació de les instal·lacions de Montoliu
4. Memòries dels serveis socials bàsics
5. Informes de presidència
6. Precs i preguntes

Desenvolupament de la sessió

1. Aprovació de l'acta de la sessió ordinària del 27 de gener de 2017

S'aprova per unanimitat l'acta de la sessió ordinària del 27 de gener de 2017.

2. Breus paraules a càrrec del Sr. David Boneta, fins ara cap de la comissaria Segrià-Garrigues-Pla d'Urgell

El Sr. David Masot diu:

Tinc la sort de tenir a la meva dreta l'inspector David Boneta que fins ara tant bona labor ha fet a la comarca. Ens va demanar que volia acomiadar-se de tots els alcaldes/esses i una manera de fer-ho és aquí al Consell d'alcaldes. Li passo la paraula tot seguit.

El Sr. David Boneta diu:

Bon dia a tothom. Com ja sabeu, ha sortit als mitjans de comunicació, he estat nomenat comissari del Cos de Mossos; es van convocar oposicions, a les quals s'acostumen a

**Consell Comarcal
del Segrià**

presentar la majoria dels intendents, hi havia vuit places i una d'elles la vaig guanyar. És el primer cop que surten dos comissaris de les terres de Lleida; en Xavier Monclús que estava d'intendent a les terres de l'Ebre i ha retornat aquí com a cap de regió i jo mateix que ocupava la plaça de cap d'àrea bàsica policial del Segrià-Garrigues-Pla d'Urgell i bàsicament interactuava més amb els alcaldes del Segrià. El meu lloc de treball aquí era com a intendent i per tant com a comissari no hi tenia cabuda. Des del Departament d'Interior es va considerar convenient que havia d'anar de cap de la regió policial de Camp de Tarragona, i fa una setmana que m'he incorporat.

Volia doncs acomiadar-me de tots els alcaldes/esses

En primer lloc, demano disculpes per aquelles coses que durant el temps que he estat responsable de l'àrea bàsica policial, totes les decisions que s'han pres a nivell operatiu i a nivell funcional, de tot el que han fet els Mossos dins de la meva àrea bàsica policial, he estat l'últim responsable. He tingut encerts però també he tingut errades. Per totes aquelles coses que no he estat a l'alçada o que no s'han fet en determinats ajuntaments de la manera que volíeu, o que no s'han pogut fer, us demano disculpes.

Vull que quedi clar que sempre s'ha intentat i s'han dedicat tots els esforços. Hem intentat actuar amb el màxim sentit comú, amb la màxima transparència i amb la màxima voluntat de servei de cara als ajuntaments i a les institucions. Solament puc donar-vos les gràcies perquè com a cap d'una àrea bàsica policial, un comandament de mossos, la relació més directa que té és amb els alcaldes; evidentment hi ha intensitats diferents segons els tipus d'ajuntaments i per tant la relació amb els alcaldes en alguns ajuntaments és més fluïda i en altres no tant perquè al municipi no passen tantes coses o no hi ha necessitat que hi hagi reunions més sovint. Sempre he intentat mantenir reunions periòdiques o sinó via telèfon; vull deixar palès la facilitat que he tingut sempre per part de tots els alcaldes de tots els municipis. En nom propi, en nom del Cos de Mossos i de l'àrea bàsica policial, ha estat un plaer. Moltes gràcies per tot.

En el meu lloc de moment, es quedarà l'inspector Xavi Ribelles del qual us faré el telèfon; coneix totes les problemàtiques que hi ha a cada municipi de la comarca i es posarà en contacte amb vosaltres.

Moltes gràcies a tots per tot.

El Sr. David Masot agraeix en nom de tots els alcaldes la feina al Sr. David Boneta.

3. Explicació a càrrec dels tècnics del CRS de la licitació de les instal·lacions de Montoliu

El Sr. David Masot presenta el Sr. Daniel Vilaró tècnic de l'Agència de Residus, el Sr. Joan Ibars, tècnic de la casa de l'àrea de medi ambient i el Sr. Josep Lluís Gil de la Paeria.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

Explicaré tot el procés que ha fet la Mesa de Contractació. En primer lloc es veurà un plànol d'implantació general de cadascuna de les ofertes i del projecte bàsic que es tenia damunt de la taula per valorar; després faré una explicació de com s'ha fet la

**Consell Comarcal
del Segrià**

valoració tècnica d'aquestes ofertes, la valoració econòmica posterior, quines fórmules s'han fet servir, que evidentment són les que figuraven al plec de bases, quina ha estat la puntuació total d'aquesta avaluació, després el procés que s'ha tingut que afrontar de càlcul i justificació d'una baixa temerària i com queda la puntuació definitiva.

Es van presentar sis licitadors, totes UTES: Constructora Calaf amb Ferrovial Servicios, una segona que es Copasa-Guadaira Servicios Ambientales Sociedad Gallega de Polímeros-Setec Building-Sogapol-Buildesa, FCC i Arnó, una altra GBI Serveis amb Àrids Romà, Urbaser amb Sorigué i la sisena Valoriza Servicios Ambientales amb Romero Polo.

El primer plànol és el de la implantació general del que era el projecte bàsic, és a dir, la base de la licitació. Es licita l'obra i l'explotació; l'obra consisteix en la construcció d'una nova planta de tractament de la fracció resta (RSU), l'ampliació de la planta de compostatge que tenim avui però que s'amplia de 10 a 15.000 tones anuals i a més a més es modernitza tot el sistema de tractament; també s'inclou en la licitació l'ampliació del dipòsit controlat amb un nou vas i el recreixement d'una sèrie de dics de contenció dels vasos que ja es tenen en funcionament.

Després de comentar i explicar la valoració tècnica i econòmica de les ofertes presentades i comentar la exclusió del procediment de l'oferta presentada per Urbaser-Sorigué, diu que el resultat ha estat el següent:

Valoriza Servicios Ambientales amb Romero Polo.
GBI Serveis amb Àrids Romà
FCC i Arnó
Copasa-Guadaira Servicios Ambientales Sociedad Gallega de Polímeros-Setec Building-Sogapol-Buildesa

Finalment el Consorci, recentment, ha determinat l'aprovació d'aquest resultat.

La Sra. Rosa Pujol pregunta:

Es pot saber la quantitat de rebuig que cada empresa ha proposat que vagi a abocador? El més important per nosaltres és el rebuig que han de pagar els ajuntaments.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

Això es pot saber, però no tinc aquí la llista; a partir d'aquí, el Consorci ha de fer un preu públic. El que hauran de pagar els ajuntaments és un preu públic que el Consorci ha de treballar, encara no està fet. Té varis components: un d'ells, important, és el que el Consorci haurà de pagar a aquest concessionari; però el preu públic pot tenir altres coses com poden ser les pròpies despeses de gestió, tenir en compte les compensacions de retorn als ajuntaments, les despeses d'analítiques, d'assistència tècnica, d'educació ambiental i la pròpia activitat del Consorci en relació al centre de tractament. Ara el que s'està fent és adjudicar a un concessionari; hi ha uns números

**Consell Comarcal
del Segrià**

totalment oberts que determinen el que aquest concessionari haurà de percebre. Ara tenim una informació important; una de les variables està fixada (el pagament al concessionari), i després s'han d'afegir totes aquestes possibles despeses de gestió de personal, assistència tècnica, el cànon de disposició de residus, temes d'educació ambiental, comunicació, si cal fer reserves per Clausures futures o no.

La Sra. Rosa Pujol diu:

El que interessa és saber la quantitat de rebuig que va a l'abocador i la quantitat de rebuig que les empreses en funció de la seva oferta han posat que anirà a l'abocador, ja que el cànon repercuteix als ajuntaments. Els ajuntaments pagaran més o menys en funció de les tones entrades. L'obra tant és.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

Aquí hi ha un tema que és important entendre. Els que fan més tractament in situ, en el balanç del centre de tractament, generen més rebuig; aquest rebuig pagarà cànon vagi a Montoliu o vagi a un altre abocador. Aquest cànon el pagaran els usuaris, els ajuntaments.

La Sra. Rosa Pujol diu:

Les empreses que s'han presentat han dit quina part anirà a l'abocador? cada empresa, ha donat amb tones, la quantitat de rebuig que va a l'abocador?

El Sr. Daniel Vilaró diu:

Això està a l'oferta i es públic, es pot mirar. Hi ha unes que en tindran més, in situ, i unes altres que previsiblement el generaran fora.

La Sra. Rosa Pujol diu:

Aquesta empresa és la que en genera més?

El Sr. Daniel Vilaró diu:

Qui externalitza un flux brut, el gestor que el rebi.. És diferent que es rebi un flux d'envasos valoritzable pur, que l'únic que ha de fer el gestor és classificar el plàstic, del bric, que no pas que es rebi un flux brut. En aquest cas haurà de fer una classificació i es generarà un rebuig. Aquest rebuig anirà a l'abocador, no al de Montoliu però si a un altre; per tant aquest rebuig pagarà cànon, encara que no sigui aquí el pagarà a un altre lloc, per tant d'alguna manera el cànon és des d'aquest punt de vista neutre.

La Sra. Rosa Pujol diu:

Consell Comarcal
del Segrià

L'únic que demano saber és la quantitat de previsió de rebuig que oferten les empreses.

El Sr. Daniel Vilaró diu que això es a les ofertes i que aquestes són públiques.

La Sra. Rosa Pujol diu que aquesta empresa és la que en porta més i això perjudicarà als ajuntaments.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

No. Si imaginem en un cas extrem que hi ha una oferta que ho externalitza tot, al balanç de la seva oferta diu: disposició de rebuig zero i això no vol dir que el cànon sigui zero, perquè el rebuig anirà a un altre lloc i acabarà pagant cànon, un cànon que a més a més està aprovat i que anirà creixent cada any.

La Sra. Rosa Pujol diu que quan més rebuig, els ajuntaments hauran de pagar més cànon.

El Sr. Sebastià Ricart diu:

El cànon que pagaran els ajuntaments és el del rebuig que entrarà a l'abocador; d'alguna manera és un cànon d'entrada a l'abocador que serà fix.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

Si una empresa agafa els residus i els porta a l'abocador del Pla d'Urgell, aquest cànon també s'haurà de liquidar a l'Agència de Residus i no el liquidarà el senyor que el rebí del Pla d'Urgell.

El Sr. Jordi Latorre pregunta:

De quina manera el plec de clàusules incentiva les empreses o fa que es comprometin a reciclar com més millor, a fer més reciclatge.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

Es demana el màxim nivell de recuperació entre d'altres coses. Dins dels criteris de disseny hi ha aquesta part de valorització, qui més recupera té més valor a la puntuació, qui més rebuig genera també té una penalització. El càlcul no és matemàtic, es una valoració de judici de valor. En alguns casos, hi ha gent que planteja uns rendiments altíssims amb un equipament mínim; per tant si féssim servir criteris matemàtic aquest senyor que té un rendiment altíssim i que no ens creiem, tindria la màxima puntuació, però si aquell senyor diu, que amb una màquina que coneixem perquè està a altres instal·lacions, està recuperant el doble de materials que la mitjana de totes les instal·lacions que coneixem, al ser una valoració mitjançant judici de valor, no hem de fer una valoració estrictament matemàtica i a aquell senyor podem donar-li el doble de puntuació perquè recupera el doble; amb el tema del rebuig

**Consell Comarcal
del Segrià**

passa exactament el mateix, no és un tema estrictament numèric, si un senyor està generant poc rebuig aquí, però està enviant un flux molt brut a una gestió externa...podríem dir que això és "trampa"; en un cas extrem, si algú hagués plantejat una planta de transferència i s'ho emportés a un altre lloc, hauria de tenir la màxima puntuació perquè no entra res a l'abocador. Evidentment el número importa i ha tingut un cert pes en l'anàlisi, però també importen altres coses i és que aplicant el judici de valor es pot valorar si aquest número és creïble, si és coherent amb el plantejament que està fent o si realment està dient que no genera res de rebuig però de fet l'he està enviant a un altre lloc. En aquest altre lloc haurà de pagar cànon i aquest cànon l'acabarà pagant l'usuari. El cànon anirà pujant cada any i no en base a la revisió de preus que hi ha al contracte, sinó en base a una llei que ja està publicada i per tant ens podem traure de sobre el residu però no ens traurem de sobre el cost.

La Sra. Rosa Pujol diu:

Voldria saber les tones de rebuig que ha ofert cada empresa, tant l'empresa guanyadora com les altres, perquè són els ajuntament els que haurem de pagar i voldria saber també la quantitat que s'haurà de pagar a nivell de veí, si s'ha fet algun càlcul.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

Tal com he dit al principi, entenc que el Consorci haurà d'aprovar un preu públic.

El Sr. David Masot diu que ara s'està pagant 30 euros per tona.

El Sr. Hilari Guiu dona la informació referida a les tones de rebuig:

Ferrovial: 36 tones anuals de rebuig, Copasa: 21 tones; FCC-Arnó: 22 tones; GBI-Àrids Romà: 32 tones; Valoriza-Romero Polo: 37 tones.

Ordenades per tones la primera es Copasa, la segona Arnó, la tercera Àrids Romà, la quarta Romero Polo i la cinquena Ferrovial. Ha guanyat la quarta.

La Sra. Rosa Pujol pregunta si a l'hora de fer la valoració de les ofertes s'ha prioritzat l'obra o aquesta part de rebuig que estem parlant, l'obra la paga l'Agència de Residus i a nosaltres, els alcaldes, ens interessa l'explotació.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

Ja ho ha explicat abans. Hi ha uns criteris de valoració que estan ponderats i l'oferta econòmica. Justament el que s'ha primat més es la proposta d'explotació. Es donaven més punts per l'explotació que per la inversió i a més a més, no solament això sinó que la fórmula que aplica els valors és més pendent per valorar l'explotació que per la inversió; per tant s'ha primat molt més la proposta d'explotació que la d'inversió en termes econòmics.

**Consell Comarcal
del Segrià**

El Sr. David Masot informa que ara de cànon es paga 30 €/tona, de RSU 32,10 €/tona i de FORM 37,80 €/tona; els ajuntaments paguen la suma d'aquests tres costos al Consorci.

El Sr. Enric Colom diu que el tema dels costos no és un criteri teòric, és un criteri polític. L'Agència pot duplicar o triplicar el preu del cànon.

El Sr. David Masot diu que tal com ha comentat el Sr. Villaró, el cànon es fixa per llei i la previsió és que a l'any 2020 sigui de 50 €/tona.

El Sr. Daniel Vilaró diu que està aprovat a la llei de pressupostos, al 2018 son 35,60€/tona.

El Sr. Enric Colom diu que amb això es referia quan ha comentat que es tracta d'un criteri polític.

El Sr. Daniel Vilaró diu que la política no té res a veure amb la valoració; la valoració és estrictament objectiva.

El Sr. Jordi Latorre diu que es referia a que els plecs havien d'anar més en consonància amb la política.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

Justament el que no s'està valorant positivament és que algú agafi un camió, l'ompli de brossa i se l'emporti a un altre lloc; es prima que es faci una millor recuperació del material; els ofertants que han plantejat més equips, més equipament, els que estan aportant més equips a l'oferta per fer tractament són els que evidentment generen més rebuig in situ. Quan una màquina et separa una part aprofitable i una part no aprofitable, aquesta part no aprofitable és la que conforma el rebuig. Justament els que estan aportant més equips, en el balanç de dins del centre de tractament, estan generant més rebuig in situ, però això no vol dir que estiguin valoritzant menys, estan fent el tractament aquí. Si hi ha un altre senyor que no ens aporta aquests equips, per tant, no està fent aquesta millora d'equipament i ens diu que aquest flux, que l'altre està tractant aquí, se l'endur a un altre lloc...; no ens enganyem, en aquest altre lloc, això no serà cent per cent valoritzable, aquesta màquina que no han posat aquí la tenen a un altre lloc i en aquest altre lloc passarà el mateix: es recuperarà una part i una altra no. Com menys pretractat estigui aquest flux, més rebuig es generarà allà; per tant aquest rebuig que es generarà allà, anirà a un abocador que no serà el nostre; aquest rebuig no entrarà al nostre abocador, però entrarà a un altre i allà on vagi haurà de liquidar aquest cànon i el gestor no el liquidarà de la seva butxaca, sinó que el repercutirà. D'una manera o d'una altra l'usuari final que són els ajuntaments acabaran pagant aquest cànon; si que és cert que si hi ha un volum de residus menor per entrar a l'abocador, aquest pot tenir més vida útil i això ja s'ha valorat d'alguna manera, ara tampoc s'ha prioritzat que l'abocador tingui més vida útil. Reitero que el cànon es pagarà igual aquí o en un altre lloc; per tant aquest efecte econòmic no hi és.

**Consell Comarcal
del Segrià**

El Sr. Enric Colom diu que no és un criteri tècnic, és un criteri polític, es pot augmentar cada any, no hi ha cap base que ho sustenti.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

La política del cànon té una base que és incentivar la recollida selectiva i evidentment això es política, però no té res a veure amb la valoració i afecta a tothom per igual. El cànon el recapta l'Agència i retorna als ens locals. Es redistribueix totalment per incentivar polítiques de recollida selectiva, per incentivar el tractament, per ajudar en temes de recollida, de tractament d'orgànica i amb infraestructures de residus i la idea és: que pagui més qui envia més rebuig a l'abocador i que percebi més qui faci una millor gestió. Aquesta és la política establerta, però que no té res a veure amb la valoració que s'ha fet aquí.

El Sr. David Masot diu que possiblement l'any 2020 es pagui igual de cànon que el que sumi el RSU i la FORM.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

El tractament evidentment té un cost però en l'escenari del 2020 el cost de tractament de fet és inferior que l'efecte que té el cànon. Si no es fa tractament, el cost del cànon anirà pujant en base a aquesta política de penalització de l'abocament directe. Al 2020 tindrem un cànon de dipòsit de 47,10 €, solament de cànon de l'Agència; això vol dir que cas de no fer tractament anirà pujant. Ara introduïrem un tractament; evidentment que des del punt de vista d'operació de la instal·lació tractar es més car que no tractar; és diferent posar-ho tot en un forat que posar uns equips amb una gent que ho fa anar, amb una despesa d'energia, un manteniment, etc, evidentment, això té un cost afegit. Ara bé, el cost afegit que introdueix el cànon d'abocament fa justament més atractiu el tractament que el no tractament i també és un dels altres incentius de la política del cànon: mentre sigui més barat abocar que tractar, està clar el que passa, que no es tracta. Tant se val que hi hagi una llei de residus i una directiva europea que obliga a tractar els residus. No pot ser que la última via de la jerarquia de gestió sigui la més atractiva econòmicament; no pot ser, i per tant aquesta es la política que té un efecte en les economies dels ajuntaments, però que no té res a veure amb la valoració de les ofertes.

El Sr. Hilari Guiu demana un aclariment sobre el tema de la primera empresa que es va excloure jurídicament, l'empresa Sorigué. Demana que es faci una mica d'explicació a tots els alcaldes de com va anar l'exclusió d'aquesta empresa; aquesta empresa no proposava fer dics de contenció. L'Agència va fer un estudi d'impacte ambiental per fer dics de contenció i aquesta empresa no proposava fer dics de contenció.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

La Mesa entenia que tècnicament era apta la proposta. Els dics de contenció són una característica d'aquest abocador i de molts abocadors que estan en pla, però hi ha

Consell Comarcal
del Segrià

abocadors aquí a Catalunya en els que es fa d'una altra manera; enlloc de tenir dics de contenció, es fa un gran dic a sota i després una pendent. Al cap i a la fi la normativa no obliga a fer dics de contenció; si que és cert que l'autorització ambiental parla dels dics de contenció però no es una prescripció de l'autorització ambiental sinó que és una base; el projecte que es va presentar d'autorització ambiental es plantejava d'aquesta manera; això no vol dir que l'autorització ambiental no es pugui modificar i si la solució modificada compleix normativa no hi ha cap problema. S'ha de fer un projecte, un tràmit i els vectors ambientals s'han d'informar. Des del punt de vista de vector ambiental de l'Agència de Residus, es considera i així es va dir en el seu moment a la valoració, que tècnicament no era un problema aquest plantejament; fins i tot es va fer un informe, que consta en l'expedient de la licitació, en el qual s'analitzava tota una sèries de modificacions que havien fet diferents empreses i es pronunciava des del punt de vista de la seva aptitud tècnica; per tant, tècnicament, aquest plantejament, igual que altres modificacions que havien fet altres propostes-com el tema de separar les instal·lacions-, tècnicament s'entenia que eren aptes.

Una altra cosa és que després es valori positiva o negativament, però des d'un punt de vista d'aptitud tècnica, això no vol dir que després es valorés bé o malament amb el judici de valor, però aptitud tècnica en tenien i així ho vam dir i ho vam escriure que la solució, en aquest cas, la d'Urbaser-Sorigué enteníem que era apta tècnicament. Ara bé, a partir d'aquí es va entrar en una anàlisi jurídica de la qüestió. Hi havia veus discordants en el marc d'aquesta decisió, llavors per assegurar el punt de vista de la Mesa, ens vam pronunciar tècnicament. Per fer l'anàlisi jurídica, es disposa d'uns responsables jurídics en el marc de la Mesa que són el secretari i la interventora, que van fer aquesta anàlisi jurídica. Els hi plantejava certs dubtes i es va decidir demanar opinió a fora i es va encarregar per part del Consorci un informe jurídic.

El Sr. Hilari Guiu diu:

Es va fer un informe jurídic perquè anteriorment n'hi havia un de l'enginyeria, amb uns resultats. Si no fos això no sé si s'hagués fet o no. Que s'expliqui. Ha estat tot el procés paralitzat, ha estat molt temps parat pel tema jurídic. L'Enginyeria va entrar un informe al Consell Comarcal i aquest informe es va tirar endarrere, llavors el Consorci va fer l'informe jurídic i es va donar la raó a l'empresa.

El Sr. Daniel Vilaró diu:

No sé el que s'hagués fet o no. Com Agència hem estat els primers que hem intentat i hem entès que s'havia d'excloure una oferta en baixa temerària, de dos milions d'euros més barata en inversió. Que no es digui per tant que és l'Agència la que es vol estalviar diners, perquè no ha estat en cap cas així. La meva opinió com a tècnic és que és una llàstima que per una qüestió de forma jurídica passés, perquè aquesta oferta era una oferta molt potent, molt interessant des d'un punt de vista tècnic. No sé perquè no es va arribar a puntuar ni es va obrir el sobre tres i no sé el que costava i no ho vull saber. Es un tema jurídic i no hi entro. La meva opinió és que és una llàstima perquè l'oferta era des d'un punt de vista tècnic molt competent. Hi ha un secretari a la Mesa de contractació que es qui té la responsabilitat jurídica de les decisions jurídiques, en base a això es van fer uns encàrrecs i es va decidir. Nosaltres no vam

**Consell Comarcal
del Segrià**

entrar-hi ni sortir-hi. És una decisió estrictament jurídica de la Mesa. Des del punt de vista tècnic ho he dit moltes vegades i ho torna a dir ara, aquesta oferta era molt bona, es va analitzar i es va trigar abans de descartar-la. Era una oferta tècnicament molt bona, molt competent, molt treballada en tots els aspectes, molt coherent i molt interessat. A mi, sincerament, em va saber greu de descartar-la.

4. Memòries dels serveis socials bàsics

La Sra. Rosa Caselles fa un resum dels serveis que globalment s'han fet a l'àrea dels serveis socials del Consell i informa que el proper dilluns està previst començar a enviar les memòries als ajuntaments. Quan es rebin les memòries, si hi ha alguna cosa que no està clara o es vulgui aprofundir en la informació, la treballadora social o l'educadora n'informarà.

El Sr. Carles Català diu:

Crec que hi ha un greuge comparatiu. Demano al Consell Comarcal un estudi econòmic per veure si vaig equivocat. Els municipis de menys habitants estem discriminats i això és insostenible. Tots els municipis paguem un tant per habitant, però encara que un municipi de set mil o vuit mil habitants pagui més, també rep tres vegades més de servei que el municipi de la Portella. A l'any 2013 i 2014 el municipi de La Portella pagava 4.000 euros a l'any i l'any 2016 n'ha pagat 8.000. Segons tinc entès encara s'apujarà més, això és insostenible.

La Sra. Rosa Caselles diu:

Crec que quan es rebran els informes es podrà fer una valoració. Les comarques del Segrià, de l'Urgell i de la Noguera són les úniques que reben de la Generalitat el 66%, del finançament. Només que el Consell rebés el 70% o el 75% la cosa canviaria. La consellera ens va dir que d'aquest canvi de finançament no se'n podia parlar fins el 2019. No sé el perquè, però hi ha aquestes tres comarques que solament reben el 66%. Els ajuntaments han de pagar una part de teleassistència, de tots els serveis han de pagar una part i crec que des del principi es va considerar que aquí a la comarca havíem de ser solidaris els uns amb els altres. La millor manera era el pagament d'un tant per habitant. Encara que a vegades solament teniu un cop cada quinze dies a la treballadora social, també hi ha aliments, també hi ha teleassistència que es paga. El contracte programa subvenciona el 66%, l'altra part s'ha de pagar.

El Sr. Carles Català diu:

Penso que el servei estructuralment està mal dissenyat. Hauria de ser molt més equitatiu.

El Sr. Jaume Camarasa diu que igual que a La Portella, l'ajuntament de Corbins paga mil euros cada mes. A l'Urgell paguen la meitat que nosaltres i reben el mateix percentatge de finançament que el segrià. Alguna cosa hi ha que se'ns escapa.

**Consell Comarcal
del Segrià**

La Sra. Rosa Caselles diu que a l'Urgell no es fan tants serveis com aquí. Enguany al Segrià s'ha implantat el SISI i altres serveis que a l'Urgell no es fan. De cada servei nou l'ens local finança el 34%.

El Sr. Jaume Camarasa diu que es miri bé, que es miri d'arreglar.

La Sra. Rosa Caselles diu que l'Ajuntament de Vilanova de Segrià va fer la mateixa aportació que ha fet l'alcalde de La Portella.

El Sr. David Masot diu:

Aquest any 2017 gràcies al contracte programa tindrem tres administratius més, dos treballadors socials, una educadora social més i una ampliació del SISI destinat a infants en risc.

El Sr. Carles Català diu:

Hi ha municipis més grans que tenen uns serveis que necessiten. Hi ha ajuntaments que no tenen aquest servei i per tant no l'han de pagar. S'ha de pagar d'acord amb les necessitats d'acord amb les serveis que es rep.

5. Informes de presidència

La Sra. Rosa Caselles diu:

Avui he parlat amb la Carme Castelló. Estan a punt de sortir les subvencions per als ens locals de l'Institut Català de la Dona. Les poden demanar els ens locals i les associacions de dones; la novetat és que els ajuntaments han de tenir el pla d'igualtat al mon laboral i que l'han de registrar al Departament de Treball. Hi ha altres novetats: ara totes les subvencions que surten de la Generalitat han d'anar a Madrid a registrar-se i un cop estan registrades tornen cap a Barcelona i llavors es publiquen al BOE i això no se sap el temps que ho pot endarrerir. Es pot demanar el finançament del 100% de les activitats.

El Sr. David Masot diu que aquests plans d'igualtat també s'han de treballar a nivell de Serveis Socials.

La Sra. Rosa Caselles diu que no. Ho pot fer cada ajuntament, el professional de recursos humans o qualsevol regidor; s'ha de redactar un pla d'igualtat al mon laboral i registrar-ho al Departament de Treball. És una cosa senzilla.

El Sr. David Masot informa en relació al CAAC d'Alcanó que actualment hi treballen quatre persones, tres son la continuació de treballadors que ja estaven allà i una persona que s'ha contractat des de l'IMO (Institut Municipal d'Ocupació). L'horari de les instal·lacions és de dilluns a diumenge de 8 a 1; els caps de setmana van a mínims perquè es fan les adopcions. Us animo a tots aquells que no tingueu els grups locals que es facin; que a cada municipi hi hagi aquests tancats, amb una sèrie de casetes per

Consell Comarcal
del Segrià

als gossos mentre no es portin a les instal·lacions del CAAC. Hi ha d'haver pinso per als animals i el lector de xips ja el teniu cada municipi. En aquells municipis que no es trobi gent per al grup local, ho poden fer els mateixos de la brigada.

També informa que properament es farà una campanya nova de xipatge i cens.

En un altre àmbit, també informa que s'està fent un nou pla estratègic. D'aquí a uns dies es demanarà fer una enquesta que va adreçada a empreses i treballadors autònoms de la comarca i s'enviarà a cada municipi per complimentar-la. Demano que se'n faci difusió mitjançant pregons o per mitjà de les xarxes socials.

6. Precs i preguntes

En aquest punt es presenta a la resta dels assistents el Sr. Josep Solsona, nou alcalde de Puigverd de Lleida i manifesta que és el primer Consell d'Alcaldes al que assisteix. Es posa a disposició de tots els assistents.

El Sr. David Masot i la Sra, Rosa Caselles li donen la benvinguda.

El Sr. Josep Abad diu que el proper dia 10 es la festa del pubillatge i convida a tots els assistents.

El Sr. David Masot demana la col·laboració dels assistents en la celebració d'aquesta festa, la intenció de la qual es que cada any vagi a més. Enguany s'inicia a Rosselló.

Finalment el president del Consell d'Alcaldes diu:

D'aquí a poc s'acomiada la nostra secretària, la Lídia. Aprofito per donar-li i les gràcies pel servei fets durant aquests setze anys. Gràcies de veritat i de tot cor. M'ha ajudat amb tot i més del que ha pogut i estem molt contents de tal i com ho ha fet. Com a president del Consell d'Alcaldes i espero que la teva nova aventura tingui èxit i que tinguis molta sort.

La Sra. Lídia Carbonell diu:

He estat molt contenta de treballar a la comarca; he estat molt ben tractada i respectada per tots els alcaldes. Me n'enduc un bon record.

I sense cap altre assumpte per tractar s'aixeca la sessió de la que redacto aquesta acta.

Vist i Plau

El president del Consell d'Alcaldes

CONSELL COMARCAL
DEL SEGRIÀ

David Masot Florensa